

Sygn. akt VI GC 1039/15/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: D. B.

przeciwko: Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. w K.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w K. na rzecz powódki D. B. kwotę 16 874,32 zł (szesnaście tysięcy osiemset siedemdziesiąt cztery złote trzydzieści dwa grosze) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 6 274,94 zł (sześć tysięcy dwieście siedemdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt cztery grosze) od dnia 3 marca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 10 599,38 zł (dziesięć tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści osiem groszy) od dnia 8 marca 2015 r. do dnia zapłaty:

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 261 zł (trzy tysiące dwieście sześćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1039/15/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 marca 2015 roku powódka D. B. wniosła o zasądzenie od pozwanej Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. kwoty 16 874,32 zł (szesnaście tysięcy osiemset siedemdziesiąt cztery złote 32/100) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 6 274,94 zł od dnia 3 marca 2015 r. do dnia zapłaty;
- 10 599,38 zł od dnia 8 marca 2015 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powyższego powódka podniosła, że sprzedawała pozwanej towar w postaci węgla początkowo na zasadzie przedpłat a następnie z odroczonym terminem płatności. Pozwana jednak nie zapłaciła za zakupiony od powódki towar – na łączną kwotę dochodzoną pozwem.

W dniu 21 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 1639/15/5 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła sprzeciw zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości jako przedwczesnego oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższego pozwana potwierdziła, że otrzymała towar w postaci węgla. Wskazała, że wydłużenie terminu płatności nie było działaniem świadomym ani zamierzonym. Dodała, że zaistniała sytuacja spowodowana jest trudną sytuacją finansową.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony prowadzą działalność gospodarcze. Powódka pod nazwą (...) (...) D. B. pozwana pod firmą Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w K..

Dowody: odpis pozwanej z KRS k. 11-16; zaświadczenie pozwanej z (...) k. 10-10 verte).

Pozwana nabywała od powódki towary w postaci węgla na podstawie zamówień telefonicznych i wysyłanych pocztą elektroniczną. Towar został odebrany przez pozwaną własnym środkiem transportu w umówionej ilości.

Dowody: korespondencja mailowa (k.14,21-24, 26, 34,36,38,40), dokumenty przewozowe (k.25,27), potwierdzenia odbioru towaru (k.28,29).

Powódka wystawiła z tytułu sprzedaży towarów pozwanej dwie faktury VAT nr:

- (...)/115/02/02/2015/MAG z dnia 23 lutego 2015 r. na kwotę 13 441,02 z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 2 marca 2015 r.,

- (...)/6/03/02/2015/MAG z dnia 2 marca 2015 r. na kwotę 10 599,38 z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 7 marca 2015 r.,

Faktury te zostały doręczone pozwanej i przez nią przyjęte. Pozwana nie kwestionowała wysokości faktur.

Dowody: faktury VAT (k. 6-9, k. 18-94).

W dniu 31 marca 2015 r. pozwana dokonała częściowej zapłaty, tj. kwoty 7 041,02 zł za fakturę VAT nr (...).

Dowody: potwierdzenie przelewu (k. 32).

Powódka wzywała pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem. Pozwana jednak nie zapłaciła.

Dowody: wezwanie do zapłaty (k.35, 37,39,41) z dowodem nadania i doręczenia (k.42-43).

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Należy podkreślić, że powołana dokumentacja pomimo iż pochodziła z różnych źródeł przedstawiała spójny obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez D. B. przeciwko Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w K. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Poza sporem w niniejszej sprawie było zawarcie przez strony umów sprzedaży towaru w postaci węgla, w odzwierciedleniu których powódka wystawiła pozwanej dokumenty w postaci faktur VAT. Bezspornym były także warunki na jakich wystawiono faktury VAT, przedmiot umów, ustalone ceny oraz terminy płatności cen. Powyższe nie było bowiem kwestionowane przez stronę pozwaną. Jediną kwestią sporną podniesioną w sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty było że powództwo jest przedwczesne.

Powódka wywodziła swoje roszczenie z umowy sprzedaży (art. 535 kc). Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu ją, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Powódka jako inicjator niniejszego procesu winna była zatem udowodnić (art. 6 kc), że strony zawarły umowę sprzedaży, że w jej realizacji wydała pozwanej towar, co obligowało pozwaną do zapłaty ceny.

Zdaniem Sądu powódka powyższemu obowiązkowi sprostała. Na dowód zawarcia z pozwaną umów sprzedaży oraz wydania towarów powód przedłożył faktury VAT dokumenty wywozowe oraz potwierdzające odbiór. Wprawdzie faktura VAT jest dokumentem prywatnym (tak wyrok SN z dnia 7.11.2007r., II CNP 129/07, Lex nr 621237), to jednak należy podkreślić, że dokumenty prywatne korzystają z domniemania, że oświadczenie zawarte w dokumencie pochodzi od osoby, która dokument podpisała. Nie bez znaczenia w niniejszej sprawie jest natomiast to, że pozwana nie zakwestionowała faktur VAT w oparciu o które powódka żądał dochodzonej pozewem kwoty, nie zakwestionowała także faktu ich otrzymania, wskazanych tam cen oraz terminów płatności. Powyższe okoliczności pozwalają Sądowi, w ramach swobodnej oceny dowodów, uznać treść cytowanych dokumentów prywatnych za zgodny z rzeczywistym stanem rzeczy.

Ponadto okoliczności faktyczne niniejszej sprawy były de facto bezsporne. Pozwana zarzuciła jedynie, że powództwo jest przedwczesne.

Sąd po analizie całego materiału dowodowego doszedł do przekonania, że zarzut pozwanej dot. przedwczesnego wytoczenia powództwa przez powódkę w żaden sposób nie mógł się ostać. Należy zauważyć, że przedstawione przez powódkę faktury VAT były w pełni wymagalne w dacie wytoczenia powództwa ((...)/115/02/02/2015/MAG z dnia 23 lutego 2015 r. na kwotę 13 441,02 z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 2 marca 2015 r., (...)/6/03/02/2015/MAG z dnia 2 marca 2015 r. na kwotę 10 599,38 z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 7 marca 2015 r.). Co więcej ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w ocenie Sądu nie wynika aby strony ustaliły inny termin zapłaty. Zatem pozwana w zakresie obowiązku zapłaty należności pozostaje w zwłoce kilkanaście miesięcy. Należy również zaznaczyć, że trudna sytuacja ekonomiczna nie mogą legitymizować niewłaściwego zachowania pozwanej, która nie wywiązuje się z zobowiązań wynikających z zawartej umowy. Pozwana jako profesjonalny podmiot prowadzący działalność gospodarczą powinna już na etapie kontraktowania dokonać kompleksowej oceny czy jej możliwości majątkowe pozwalają jej na terminowe regulowanie płatności. Zdaniem Sądu niewłaściwa ocena w tym zakresie nie może obciążać powódki.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 535 kc, orzekł jak w pkt. 1 wyroku. O odsetkach orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 kc.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty 844,00 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 2 400,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. ze zm.), co daje łączną kwotę 3 261,00 zł.

SSR Jolanta Brzęk